

Sjálvstýrisflokkurinn**Samferðslan í Norðoyggjum**

Mangan hava samferðsluviðurskiptini hjá okkum norðoyingum verið havd á munni millum manna. Serliga er tað farleiðin um Lóríksfjørð, ið hevur verið høvuðsevni. Hendan farleið, ið fyri flest allar norðoyingar er avgerandi fyri, um vit kunnu vera við í menningini av hesum samfelag, hevur ikki altíð roynst okkum álitandi.

Legði stöð

I nú brátt farna valskeiði, hevur landsstýrismaður Sjálvstýrisflokksins arbeitt døgliga við at loysa teir trupulleikar, ið henda farleið hevur. Hann legði stöð til at Dúgván, ið tyktist vera betur egna til tunga ferðslu enn Ternan, kann verða á hesi farleið alt árið. Stórri kraft á bógskrúvurnar, geur betri møguleikar til tryggja sigling í vána-ligum líkindum. Arbeiddið við dýping, og betran av viðurskiptum annars í Lóríksfjørð, legði hann eisini stöð til. Tíverri fekk hann sekkir frá lögmanni, helst tí at har Sámal Petur var, har hendi nakad. Hesin maður fekk nakad av skafti, men hann fekk tíverri ikki loyvi til at gera arbeiðið líudugt, men stöðin varð lagt meðan hann sat sum landsstýrismaður.

Betri umstøður

Tá sjálvir siglingar-trupulleikarnir eru komnir í rættlag, eigur at vera farið undir næsta stig á leiðini, nevniliga at betra um umstøðurnar hjá teim ferðandi, ið ikki koya í egnum bili. Landgonguviðurskiptini bæði í Klaksvík og Lóríksfjørð eru út av lagi vána-lig. Her hava vit krav uppá, at gjørd verður landgongd í báðum stöðum, so tey ferðandi, ið eru í egnum bili, uttan ampa kunnu koma umborð ella fara í land.

Økisstýring

Fyri at farleiðirnar, ið vit norðoyingar nýta, kunnu verða hesum økinum til størst møgulegt gagn, er eftir mínum tykki neyðugt, at allar avgerðir farleiðunum viðvíkjandi, verða tiknar í hesum økinum. Tað er fólk í hesum økinum, ið best veit hvønn

tørv vit hava. Tað er her norðuri, at vit eiga at kunna gera avtalur um fraktpreisir. Tað er her norðuri, at avgerð eigur at verða tikin, tá neyðugt er at gera eykatúrur. Tað ber ikki til, at allar avgerðir mugu og skulu takast suður í Havn, tí hjarta teirra pumpar ikki fyri hesum økinum.

Undirsjóvartunnill

Tað er ongín ivi fyri mær um, at vit einaferð í framtíðini, fara at koya ígjøgnum ein undirsjóvartunnill undir Lóríksfjørð. Nær hetta verður, skal eg ikki seta ársstal á. Vit vita at býráðsleiðslan saman við umsitingini, hevur brúkt nógvu tíð og pengar til hetta mál, hóast hetta má metast at verða eitt landspolitiskt mál. Tað er eftir mínum tykki rætt at gera landsmyndugleikarnar varar við okkara tørv, og eisini trýsta hart á, um hetta gerst neyðugt, men máti skal vera við hvussu arbeitt verður, og hvussu orkan verður brúkt, tá vit ikki megna at gera fortovskantar innanfyri bøgardarnar í Klaksvík.

Men so leingi vit sigla Lóríksfjørð, hava vit krav uppá, at henda farleið er so álitandi sum til ber, eins og vit hava krav uppá, at ferðandi kunnu koma umborð og fara í land, uttan vanda fyri at klæðini verða skrodd ella dálkað.

Sjálvstýrisflokkurinn hevur altíð roynst norðoyggjum ein hollur stuðul - velur tú ein sterkan Sjálvstýrisflokk - velur tú framhaldandi menning fyri norðoyggjar.

Karl Heri Joensen,
valevni á lista D

Sjálvstýrisleiðin má vera ítøkilig, og hon krevur tíð

Nú komið er fram til, at valið verður í morgin, man tað vera ringt hjá mongum veljara at taka endaliga stöðu. At Sambandsflokkurinn enn sum fyrr tjóðskaparliga og samfelagsliga heldur fast upp á tað verandi, helst onga broyting ynskir - ein stöðutakan, sum í veruleikanum merkir afturgongd, er greitt. Hinir flokkarnir eru allir meira og minni inni á stevnskrá Sjálvstýrisflokksins.

Javnaðarflokkurinn, sum allar sínar dagar hevur havt fast tilknýti til danska Javnaðarflokkin og í sínum hugbúð meira hevur verið altyðja enn tjóðskaparliga sinnar, spælir nú, tá tjóðskaparráðið er sjónligari í samfelagnum enn

nakrantíð, eisini upp á sjálvstýristankan. Fólkaflokkurinn hevur sína patentloyns, sum ikki er sannførandi. Teir smærri flokkarnir fiska sosialt og tjóðskaparliga inni á økinum hjá hinum og gera seg til serligar talsmenn fyri grundleggjandi etisk virði, sum eru sjálvstýri í einhvørrari politiskari stevnskrá.

Tjóðveldisflokkurinn hevur lyndi til at taka sær einkarætt til tað tjóðskaparliga, tað er bert hann, sum veruliga steyrnir fram móti einum frælsum Føroyalandi. Men Tjóðveldisflokkurinn er framvegis ótøkiligur og veruleikafjarur í sínari politisku herferð. At spæla so nógv bert uppá tað kensluliga, sum

hann ger eitt nú í sínari appell til undgömin í seinasta fjúrtanda, er ábyrgdarleyst.

Men samanumtikið eru ivaleyst øll samd um, at broytingar skulu til, áðrenn okkara samfelag er góðvið og tilgáð til at kunna standa á egnum beinum. Umsitingin má rationalisera, bygnaður broytast, vörur mugu góðskast og útlutningurin økjað osfr. Men júst hvussu almenna umsitingin og lógarverkið skulu umbyggjast, og hvussu langa tíð tað tekur, tað kann enn ongín siga, heldur ikki vita vit, hvussu vit best kunnu innflyta bílgar vörur, hvar bestu marknaðirnir eru o.m.a. Alt hetta avhøngur av politiskum hegni og vilja, og

av hvussu vit á besta hátt samfelagsliga gera okkum til reiðar til betri umstøður.

Hvussu víkir og vendir mugu vit ígjøgnum eina tilgitingartíð, eina samfelagsliga menning, ein broyttan hugburð til dugnaskap og ábyrgdarskulu hjá tí einstaka og eina búning til betri innlit í altjóða viðurskipti, har vit sjálvi standa við ábyrgdar- og avgerðarrættinum.

Hetta er leiðin, sum Hin Føroyski Sjálvstýrisflokkurinn steyrnir og troðkar framíframt. Farið tí á val og veljið røttu kósina móti framburði og frælsi, sum er X við lista D!

Heini Hátún

Gøtufólk - Eysturoyingar

Eg skal fyrst siga, hví eg lati meg stilla upp. Sum orðatákið sigur: Tað ein ungur nemur, gamal fremur. Tær mongu lótnar mamma mín og avlami beigi mín høvdu um politikk, andalig virðir og familju, eru ringar at koma uttanum og renna frá. Ogu her kann eg heldur ikki koma uttanum Sjálvstýrisflokkin. Ein flokkur, ið eg kann taka undir við. Ein flokkur, ið ikki vil kappast við stórkjónir og nú, men flokkurinn sigur í stevnskrá síni, at virka verður fyri sjálvstýri, takast skal full ábyrgd av tjóðini og vit skulu fáa fullan avgerðarrætt fyri henni. Ein flokkur ið byggir á kristna siðalæru. Tað er eingin loyna, at odda-fólkini mynda flokkinn. Og her hevur eingin ivast í, hvar okkara fólk hava staðið í kristnum lógarspurningum. Sjálv haldi eg, at tað er

skomm at danir gjalda nógv meira í kirkjuskatti enn vit føroyingar, fyri at halda kirkjuni uppi, og samstundis kunnu smoygja eina rúgvu av lógum niður yvir okkum, sjálv um landsins hæstu menn ikki vilja hetta. Eitt materielt ríkt land uttan moral, er eitt fátækt land.

So til tey gomlu. Tað er bæði synd og skomm, tann víðferð tey fáa. Tey ið lögdu lunnar undir okkara vælferðarsamfelag. Hava tey ikki betri uppiborið? Heimahjálpin, ið uttan iva er biligasta loysnin, er nógv spard. At fólk bert fáa ein tíma um vikuna, kann hvørjig parturin liva við. Ein døgnvaktarskipan hevði eisini minkað um ampan hjá mongum. Nógv eru tey, ið ikki eru for fyri at vera heima, og er tí neyðugt við sambyli her í økinum. Her vil Sjálvstýrisflokkurinn

gera sítt besta.

Dentur eigur at vera lagdur á, at fáa fleiri serútbúnaðar lærarar, so at nógv sum gjørligt, verða hjálpt í barnaárunum. Heldur enn at verða stemplað sum býttlingar, tí lesingin ikki var í lagið. Fyri onnur ein sjarna, tá ið orðini ikki koma fram, men fyri viðkomandi ein pína. Fáa ikki tað arbeiði, tey so gjarna ynskja sær. Her eru góðir møguleikar fyri hjálpi, sum vit her á landi vit alt ov lítið um. Ynskilig er eisini at kvøðskúlaskipanin lækkar aldurin frá 14 til 12 ár, so at ung ið detta burtur ímillum í t.d. ítróttinum, eisini fáa ein møguleika.

Her í økinum, hevur frá fyrmdartíðum og til nú, búleikast eitt mergia, virkisfyst fólk, og er tað at fegnast um. At hava fingið so nógv arbeiðspláss upp st staði, bæði

á sjógv og landi. Vit skulu halda áfram við góðum treysti.

Oljuvinnuna gleða nógv seg til, men vit mugu ikki kanna okkum bitan áðrenn hann er svølgdur. Vónandi her nakad gott at spyrjast burtur. Men eg eri stórliga bangin fyri avleiðingunum. Hvat við øllum fólkunum, ið koma í samband við arbeiðinum. Eru vit yvirhøvar búgvín at taka ímóti? Vit mugu ikki leypa fram av.

Fram um alt, eiga vit at takka fyri at vit búgva í einum so vælsignaðum landi sum Føroyum.

Gott sjálvstýrisval! Vel Sjálvstýrisflokkin!

Anna Nesá,

valevni Sjálvstýrisflokksins í Eysturoy

Hví velja Sjálvstýrisflokkinn?

Viðurskiptini Føroya og Danmarkar millum eru komin á eitt vegamót, tí man eingin ivast í. Men hvør er loysnin?

Samanbera vit hesi viðurskipti við eitt hjúnarlag, sext skilliga, at her er lógin um javnrættindi ikki farin at virka. Annar parturin skúgvar hin undan sær í øllum málum. Og tað eiga vit ikki at lata okkum lynda.

Ein treytin fyri, at hetta skal lata seg gera, er, at annar parturin vil ráða uttan at spyrja hin hjúnarlagan eftir. Hetta man ikki vera so óvanligt. Hin treytin er, at tann, sum er við undirlutan, letur sær alt hetta lynda. Hann hevur mist alt sjálvsálit, alla sjálvirðing og er vordin undirbrotligur, finnur seg stutt sagt í øllum.

Fleiri loysnir eru í hesum trupla máli: Ein loysnin er skilnaður, onnur er, at seta javnrættindini í gildi, og

triðja, men ringasta loysnin er at halda fram óbroytt, tí at eg veit, hvat eg havi, men ikki hvat eg fái. Hetta seinasta halda summi, onnur vilja royna at broyta viðurskiptini, so hjúnarbandið kann halda fram, og onnur eru fyri loysing. Men eingin hugsar um partin, sum er við undirlutan: hvat skal gerast við hann?

Tað fyrsta, vit eiga at gera, er at fáa sjálvsálitið aftur, um vit nakrantíð hava havt tað. Vit mugu byggja okkara fólk uppáttur frá botni við virðing fyri sínum landi, sínum fólk, sínari mentan og sínum máli. Vit mugu skúgva alla undirbrotligheit til viks og ikki krúpa sum bardur hundur. Hetta eiga tit ungu at leggja tykkum í geyma. Vit eldru verða kanska tíverri ikki nógv ørvísi.

I hjørtum okkara býr frælsi. Tá ein er ungur, eru

vónirnar stórar. Dreymurin um ein rættvísan heim stendur ovarliga á raðfestingini. Og so skal tað vera. Tað harmiliga er, at so við og við missa vit vónina, vit verða svikin ofta, og vit gerast líkasæl. Tá eru vit lótt offur hjá teimum, sum vilja verða harrar.

Fyri at birta nýtt lív í og fyri at geva føroyingum vónina um, at framtíðin er ikki so døpur, sum summir vilja gera hana til, havi eg sum einstaklingur steynt danska statsmínisterium. Teir skulu ikki útgava, at vit eru so lættir at dansa runt við. Trúgvín á eitt rættvíst rættarsamfelag er ikki deyð enn. Mótsøðumaðurin er ikki nakar dvøgur. Kenslan av at standa sum Dávid móti Goliath er ikki fremmand, men tá ið av tornaði, stóð Dávid sum sigurharri. Skuldi Goliath kortini vunnid, so eru onnur dømi

úr søguni, sum vísa, at tað kann gerast ein dýrur sigur. Tað er Pyrrhus eitt gott dømi um.

Fylkist um tey, sum vilja landi og fólk væl. Fylkist um tey, sum í verki sýna, at tey seta høg mál hægri enn politiskan lótuvinning. Tí málið móti danska statsministerium er ikki bara eitt mál um skuld. Tað er ein spurningur um sjálvirðing, ábyrgd og rættvi. Og tað málið heldur fram eftir valið. Setið tí ein sterkan Sjálvstýrisflokk á ting. Hann hevur hugsjónina. Hann hevur trúna. Hann hevur viljan. Hann hevur loysnina. Tá er einki óført.

Hans J. Hermansen,
valevni Sjálvstýrisflokksins í Suðurstreymoy